

• ऐका व वाचा.

पशुपक्ष्यांना असते अवगत
जगण्याची ही कला,
माणसाला का जमत नाही ?
प्रश्न पडतो मला.

चिमणी कधी म्हणत नाही
हवा मोरासारखा पिसारा,
गाय काळजी करत नाही
मिळेल का मला चारा ?

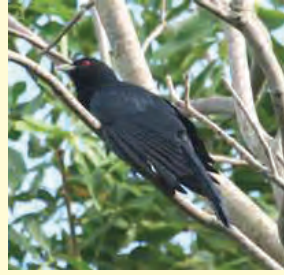
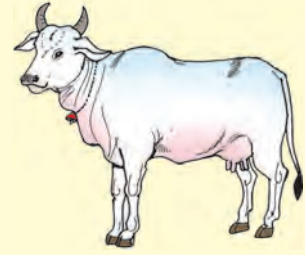
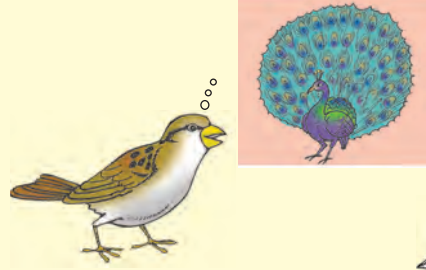
कोकीळ कधी म्हणत नाही
काळा का माझा रंग ?
तो तर आनंदाने
गाण्यात असतो दंग !

बैल कधी म्हणत नाही
मीच का राबू ?
कावळा कधी विचारतो का
वापरू कोणता साबू ?

ससा कधी म्हणत नाही
मीच का भित्रा ?
वाघोबाचा शूरपणा
मागत नाही कुत्रा.

जो तो जगतो आनंदाने
नाही कसली चिंता,
माणसाच्याच मनात असतो
विचारांचा गुंता.

– प्रभा मुळे

प्र. १. खालील प्रश्नांची उत्तरे लिहा.

- (अ) पशुपक्ष्यांना कोणती कला अवगत असते ?
(आ) पशुपक्ष्यांप्रमाणे माणसे आनंदाने का जगत नाहीत ?

प्र. २. खालील पशुपक्ष्यांना कोणते प्रश्न पडत नाहीत ?

- (अ) गाय (इ) बैल (उ) ससा
(आ) कोकीळ (ई) कावळा

प्र. ३. कोण ते सांगा.

- (अ) पिसारा असणारा -
(आ) गाण्यात दंग -
(इ) खूप भित्रा -
(ई) शूरपणासाठी प्रसिद्ध -
(उ) मनात विचारांचा गुंता असणारा -

प्र. ४. असे घडले तर काय होईल, ते सांगा.

- (अ) चिमणीला मोरासारखा पिसारा मिळाला, तर...
(आ) बैलाने कष्ट करायला नाही म्हटले, तर...
(इ) सशामध्ये शूरपणा आला, तर...

प्र. ५. शेवटची अक्षरे जुळणारे शब्द लिहा.

उदा., कला - मला.

प्र. ६. कवितेच्या ओळी पूर्ण करा.

- (अ) चिमणी
..... पिसारा.
(आ) वाघोबाचा
..... कुत्रा.
(इ) जो तो
..... चिंता.

प्र. ७. खालील शब्दांत लपलेले शब्द शोधा व लिहा.

- (अ) कावळा (आ) मोरासारखा (इ) विचारतो